

Ēka no Vecpilsētas laukuma puses iekļaujas kopējā ansamblī.

DACE ČOLDERE
FOTO: MARIKA VANAGA

Tautas frontes muzejs

OBJEKTS SKAITĻOS UN FAKTOS

Projekts: ēkas Vecpilsētas ielā 13/15, Rīgā, vienkāršotā renovācija. **Autores:** arhitektes I. Lindenberga un D. M. Kokina. **Pasūtītājs:** biedrība «Tautas frontes muzeja sabiedriskā padome». **Saskaņots VKPAI** 2013. gada 12. jūnijā. **Darbu izpildītājs:** SIA «Pilastrs». **Līguma summa:** 89 269,25 lati bez PVN. **Remontdarbu izpildes termiņš:** 2013. gada 31. jūlijs. Fasādes krāsošanu 2007. gadā veicis SIA «Pilārs & Partneri» pēc Rīgas vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā 1997. gadā sagatavotas pasēs (autore Anita Armane). Pieejamās vēsturiskās ziņas apkopojusi un ēkas arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju veikusi arhitekte Ināra Heinrihsone 2012. gadā, inventarizācijas sējums glabājas VKPAI Pieminekļu dokumentācijas centra arhīvā.

Stāsts ir par pavisam nelielu māju Vecrīgā ar efektīgi krāsotu fasādi, kas pelēcīgās apkaimes vidū izceļas un kurā 1988. gadā tika dibināta un visu tās darbības laiku atradās Latvijas Tautas fronte – organizācija, kas Latviju un mūs visus izveda no padomju purva. Ēkā atradās arī laikraksta «Atmoda», ko mēs visi centāmies noķert gluži karstu, redakcija. Tagad te ir Tautas frontes muzejs, kurā saglabātās lietas un dokumenti ir mūsu vēstures unikālas liecības.

Ēka, kas atrodas Vecpilsētas laukuma un Vecpilsētas ielas stūrī, ir arī nozīmīga Rīgas pilsētas attīstības lieciniece. Vecpilsētas vārds vietas nosaukumā zināms jau kopš 16. gadsimta, kad laukuma vidū atradās svaru māja un ap to pulcējās nolik-

tavas un amatnieku darbnīcas. Līdzīgs izmantošanas veids apkaimes namiem saglabājās vairākus gadsimtus, un ēka Vecpilsētas ielā 13/15 ir viena no tām, kuras ārējā veidolā lasāma Rīgas vēstures gaita. Raugoties no Vecpilsētas ielas, māja iekļaujas skarbjā un lietišķajā viduslaiku pilsētas ainavā, savukārt no laukuma puses uzmanību piesaista fasāde klasicisma formās, kas, sekojot laikmeta modes (vai stila) tendencēm, izveidota, lai kopā ar blakus esošo namu iekļautos Rīgas klasicisma ainavā. Mūsdienās ēkas iekštelpās gan maz saskatāmas pārtikušu Rīgas pilsoņu sadzīves pēdas.

Līdz ar pārējo apkārtnes apbūvi laimīgi izglābusies no ambiciozajiem pilsētas pārveides plāniem 20. gadsimta 30. gadu beigās,